

Иван Вазов

МОЯТ ПЪТ

На Ат. Илиев

От ранните си младини живях
за мен си не, а за народа,
от ранните си младини запях
за родина и за свобода.

В духа на цели поколения лях
любов към своето, вяра в себе.
Отречен и охулен се видях,
Българио, че любих тебе;

вмениха ми песните в тежък грях
пророци на ученья нови,
а ази се из моя път вървах,
отфърлях чуждите окови.

И пръсках светлина, душите грях,
разбрал високо си призванье,
над нивата народна бодро сях
зърна на вяра и съзнание.

И с таз земя се радвах и болях,
любих я в щастье и в несгода,
и мойто битие всецяло слях
със битието на народа.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5111>]